

венъ или спокоенъ, экономистъ или крайно щедъръ и т. н. Изобщо, линиите, които взиматъ участие въ строежа на човѣшкия организъмъ, сѫ живи и изложени на постоянни промѣни. Затова, именно, ги наричаме „живи сили на природата“.

Като ученици, дето и да ходите, въ градове, по планини, изучавайте линиите, съ които природата си служи, да различавате механическитѣ и мъртви линии отъ живите, наречени „творчески линии“.

Сега, ние говоримъ за живите линии на природата, но за мнозина тѣ оставатъ мъртви. — Защо? — Не ги разбираятъ. Това е все едно, да дойде нѣкой архитектъ при васъ, да начертва плана на кѫщата ви върху хартия и да започне да го обяснява. Той ви говори за размера и за разположението на стаите, за изложението на кѫщата, но вие нищо не разбирате. Най-после кѫщата започва да се строи. Вие я гледате, обикаляте около нея, и мъртвиятъ планъ постепенно оживява. Вие разбирате вече, какво ще излѣзе. Единъ день, когато кѫщата се завърши окончателно, архитектътъ ви предава ключа. Вие влизате въ кѫщата си, нареждате я и започвате да живѣете въ нея. Следъ всичко това казвате: Разбирамъ вече, какво представя начертаниетъ планъ.

Следователно, ще дойде денъ, когато живите сили на природата ще се одухотворятъ, и вие ще разберете, какво се крие въ тѣхъ.